



Geloven in de Stad

MAGAZINE



SONRISE 2017



CONFERENTIE

Ter voorbereiding op Sonrise zijn alle sportteams naar de conferentie van Athletes in Action in Ede geweest. Ze zijn drie dagen intensief getraind in teambuilding en sport maar hebben ook geestelijke bagage en via workshops skills en tools meegekregen. 's Morgens hadden ze stille tijd en een morning devotion en 's avonds was er een inspirerende dienst. Daartussen veel sport, workshops en teamtijd. De sporters hadden daar een gave tijd met elkaar en zijn met mooie getuigenissen teruggekomen.

Eddy Malumba is teamleider bij het Nelson Mandelapark. Tijdens de conferentie werd hij geraakt door iets dat een van de sprekers vertelde. "Hij legde uit dat je altijd kritisch kunt leven en kritisch kunt zijn op de kerk en op jezelf, maar dat je zelf het verschil moet maken. Dat geldt ook voor mij. Ik ben vaak kritisch op de kerk en vind dat ze dingen niet goed doen. Ik realiseerde mij dat we uiteindelijk allemaal samen de kerk zijn en dat ik dus ook onderdeel ben van de kerk. Als ik iets wil veranderen dan kan ik daar zelf iets aan doen. Je vindt nooit de perfecte kerk, maar je kan de kerk wel beter maken door zelf te veranderen."



STARTDIENST

Afgelopen zondag hebben we de Sonrise week ingeluid met een knallende startdienst! We hebben gave getuigenissen van enkele sporters gehoord over mooie dingen die ze met God beleefd hebben.

Wietse Visser, teamleider van het Zaanenpark, deelt zijn bijzondere ervaring op deze avond. "Ik had tijdens de dienst het gevoel dat ik naar buiten moest gaan. Dat voelde wel raar. Maar uiteindelijk heb ik daar met vier mensen gesprekken gevoerd, en kon ik met drie van hen bidden. Zo had ik een gesprek met een man die vroeger orthodox-joods was, met wie ik ook mocht bidden. Kort daarna kwamen twee jonge vrouwen langs die nieuwsgierig naar binnen keken omdat er zo hard gezongen en gedanst werd. Aan het einde van ons gesprek vertelden ze dat ze wel een Alpha-cursus willen volgen. Ik ging na dit gesprek enthousiast naar binnen om de verhalen met een vriend te delen. Maar die zei dat ik maar weer naar buiten moest gaan omdat mijn werk er volgens hem nog niet op zat. Toen ik dat deed, kwam ik gesprek met een Roemeense man. Ook met hem mocht ik bidden omdat hij Jezus in zijn hart wilde toelaten. We hebben adresgegevens uitgewisseld. Ik ga nog contact met hem opnemen om verder met hem te praten."



Wietse is teamleider van Zaanenpark en vertelt met veel enthousiasme over het team en de week. Met alle sporters liep het allemaal goed tijdens de Sunrise-week. "Met het team hebben we persoonlijke doelen gesteld, maar die hebben we de eerste of tweede dag al gehaald. Toen moesten er weer nieuwe doelen opgesteld worden. Eén sporter had geen doel gesteld en staat nu met vreemden te praten en bidden. De kern van de mooie momenten is wel de vrijmoedigheid om met kinderen en jongeren te praten en te bidden. We hebben Bijbels uit kunnen delen aan jonge kinderen en aan een skater. En er waren nog drie andere mensen die een Bijbel wilden. De skater pakte de Bijbel aan terwijl zijn vrienden erom heen stonden. Zijn vrienden wilden geen bijbel, maar hij koos ervoor om wel een Bijbel aan te pakken.

De kinderen zijn super geïnteresseerd, daardoor kunnen we delen wie Jezus is. We zien dat God de gesprekken leidt." Zoals bij een jongen waar Wietse mee sprak. De jongen had thuis al online de bijbel gelezen. Wietse kon gelijk de vraag stellen of de jongen zijn leven aan Jezus wilde geven.

"Tijdens de Sunrise-week kwam het team veel mensen tegen die in allerlei verkeerde beelden geloven die er zijn over de kerk. Ze denken dat het een religie is en dat het saai is, met alleen maar regels. Het team kon met ze in gesprek gaan waardoor hun mening veranderde.

Het mooiste van de week is het bidden met kinderen dat Jezus hun vriend mag zijn en in hen mag wonen. Donderdag hadden we een rol behangpapier gekocht. We vroegen



de kinderen wat ze zouden vragen als ze nu aan Jezus een vraag konden stellen. Die vragen schreven we op die behangrol. Natuurlijk werden er veel vragen gesteld. Daar kwamen weer mooie gesprekken uit.

**Na een toneelstukje:
"Ja, ik hoor ook bij Jezus."**

Er waren drie vrouwen die eerst niets van het geloof wilden weten. Op het moment dat er vragen op de behangrol werden geschreven, kwamen zij ook met vragen. Ze stelden goede vragen, bijvoorbeeld over de Heilige Geest. Uiteindelijk gingen ze met een Bijbel naar huis.

Ons verlangen voor de toekomst is dat we de vrijmoedigheid houden en dat we gewoon zo op God gericht blijven dat Hij altijd de gesprekken leidt. Dat we de honger mogen houden om stille tijd te houden en bij God komen gedurende de week."





In Heemstede heeft het sportteam dit jaar een herstart gemaakt. Na twee jaar zonder team was er nu een team van 8 jonge sporters tussen de 14 en 18 jaar oud. Zij waren zeer gemotiveerd om er echt voor te gaan. Ook was er een juniorteam met sporters tussen de 8 en 12 jaar oud.

MARTINE

"Ik vond het gaaf te zien dat een aantal sporters echt stappen hebben genomen waarvan ze van te voren hadden aangegeven die dingen écht niet te doen. Bijvoorbeeld Meike, die van te voren had gezegd: "Nou bidden met tieners en kinderen dat ga ik écht niet doen, dat is echt niet mijn ding. Ik ben niet zo van het evangeliseren." Maar deze week ervaarde zij echt Gods kracht om dat toch te doen en nu loopt ze elke dag te bidden voor kinderen en tieners op het veld. En Benjamin die aangaf het moeilijk te vinden om in gesprekken goede vragen te stellen, maar die dat in de praktijk heel goed wist te doen."

BETTINA

"Het lastigste vond ik om leiding te nemen in een project dat ik niet ken met een team dat ik in eerste instantie ook niet kende. Maar ik leerde dat zij mij accepteerden als leider van het team – gewoon om wie ik ben. En dat ik daarvoor dus niet iets hoefde te presteren. Ik heb enorm van het team genoten."

MARTINE

"Als ik kijk naar dit team en zeker ook naar het juniorteam, dan denk ik: dát is echt super! Zo gaaf om te zien hoe die jonge sporters er voor gingen. Je ziet ook dat de kerk echt voor hen wil gaan.

Ook als ik naar een aantal van de kinderen en tieners op het veld kijk, word ik enthousiast. Echt super leuk om bijvoorbeeld die ene jongen te zien: geef hem een taak en hij bloeit!"

CUNE (14 JAAR)

"Het leukste vond ik gewoon al die kinderen die hier kwamen, zo met een uitstraling van 'dit vind ik vet leuk!' En al die mensen die hier terug naar toe kwamen. Heel veel kinderen waren ook heel erg open. Dat had ik niet verwacht maar dat was echt opvallend. Ik heb helemaal niet zo veel spannendst gedaan. Het was eigenlijk niet moeilijk. Bidden met kinderen en praten over het geloof? Ja dat was wel een drempel, maar ik heb het gewoon gedaan en toen was het niet moeilijk."

SALOMÉ

"Van verschillende kinderen hoorde ik dat ze eigenlijk niet wisten waarom wij hier zijn. Na toneelstukjes viel het mij op dat de kinderen echt geïnteresseerd waren om over het geloof door te praten, dat het hen echt boeide. En ik vond het echt mooi met hen daarover door te praten."





HOOFDDORP

"We kijken terug op een fantastische week in onze wijk Floriande. Gemiddeld waren er 70 kinderen in de middag en 20 tot 30 jongeren in de avond. Het mooiste moment voor de sporters was vooral de blijdschap bij de kinderen. Een aantal kinderen waar al lang voor gebeden werd, maakten in de week een ware metamorfose door. Angstige, verlegen kinderen bloeiden deze week op. Vooral de liefde van de sporters voor de kinderen werd door veel ouders opgemerkt.

Vier van onze sporters mochten, verspreid over drie avonden, hun getuigenis geven. We hoorden van een aantal aanwezige jongeren dat het inspirerende getuigenissen waren. Een jongere die al heel lang bij Sunrise komt, wil graag in het team van volgend seizoen. Ons verlangen voor de toekomst is om samen met andere kerken een tweede locatie op te starten in Hoofddorp en een locatie in Aalsmeer."



WAT WAS HET WEER EEN GESLAGDE SONRISE-DAG!

Vandaag dag twee van Sunrise 2017. Het was echt weer een heel leuke dag. Vanmiddag waren er heel wat kinderen die samen met de sporters lekker wilden sporten. 's Middags hebben we heerlijk alles buiten kunnen doen. Er was zelfs zo nu en dan een warm zonnetje. De kinderen konden vandaag kiezen uit volleybal, voetbal of knotshockey. In de pauze kregen de kinderen ook nog door een toneelstukje en het verhaal van Jona een mooie boodschap mee: je kunt weglopen van God, maar ook dan is God nog bij jou.

VLAG IN TOP, DE KOP IS ER AF. SONRISE IS BEGONNEN!

"Zo! De kop is er af. De vlag in top om de omgeving te laten zien dat Sunrise 2017 daadwerkelijk is begonnen. De vlag die vanuit de startdienst in Haarlem meegenomen is. Vol enthousiasme renden de sporters na het openingsgebed het veld op. Er waren al kinderen die stonden te wachten en popelden om te sporten en te spelen. Het weer? Iemand zei van te voren: Je moet niet bidden om droog weer. Als God regen geeft dan hebben we dat schijnbaar nodig en moeten we nadenken hoe we daarmee omgaan. Oplossingsgericht bidden en denken. Het sportteam werd bijgestaan door een aantal oud-Sonrise-sporters, maar ook door een aantal jongeren die een soort snuffelstage lopen. Echt heel bijzonder dat er zoveel inzet is op allerlei plekken. Er waren zoveel kinderen als het sportteam kon handelen en Gods plan was."





NELSON
MANDELAPARK

Het team van het Nelson Mandelapark is met z'n vijven. Het is een team dat al wel vrienden met elkaar was, maar elkaar niet zo heel vaak zag. Tijdens de Sunrise-week hebben ze elkaar veel beter leren kennen. Iedereen werd daardoor veel meer open naar elkaar toe en ze konden elkaar alles vertellen. Voor Maud was het de eerste keer dat zij mee deed aan Sunrise, ze wist daarom niet wat zij kon verwachten. Ze vertelt dat er een meisje was dat elk jaar kwam. In de groep was dit meisje best gesloten, maar één op één had Maud mooie gesprekken met haar. Het mooiste vindt Maud het enthousiasme van elk kind en hoe anders ze allemaal zijn en toch allemaal iets leuks en speciaals hebben. Een bijzonder moment was toen er twee enthousiaste zusjes kwamen. Het jongste meisje werd geschminkt en zei toen uit het niets: "Ik geloof in Jezus".

***Vaak werd gezegd: "Sunrise is echt leuk!"
Dat is meteen een goede kans om uit te
leggen waar het bij Sunrise om gaat.***

Maud vertelt: "Ik heb deze week en tijdens de voorbereiding geleerd dat ik niet alles zelf hoeft te doen. Het is het werk van de Heilige Geest, daarom kun je vrijmoedig zijn. De eerste dagen waren stroef en we durfden de gesprekken niet zo aan te gaan. Woensdagochtend hebben we met het team gebeden voor vrijmoedigheid. Tijdens het opbouwen die ochtend kwamen er al kinderen aan en al heel snel hadden we gesprekken over de kerk en het geloof. Dat ging die hele middag door. We kregen hulp van God en waren door Hem gehoord."



HOOP

Onze hoop voor de toekomst is voor de meidenavonden. In de Koningkerk worden jongens- en meidenavonden gehouden. We hopen dat er meer meiden heenkomen en dat het niet opeens doodbloedt. Voor de sporters zelf is de hoop dat ze deze week zullen blijven herinneren en er blijvend iets aan hebben.



***Ga uit je comfortzone. Met één woord
wordt de lading van deze zin gedekt
namelijk: vrijmoedigheid, omdat je dingen
doet die je normaal niet doet.***





BEVERWIJK

In Beverwijk was de maandag een heel speciale dag, vol wonderen. Op dinsdag zakte het team wat ineen, waarna op woensdagochtend een peptalk de boel weer in gang moest trekken. Daarna ging het team weer vol vuur aan de slag en waren er 's middags de meeste kinderen ooit!

Een mooi moment was dat een akkefietje op het veld zorgde voor hernieuwd contact met een moslimmoeder, waardoor meteen weer de halal-barbecue voor de donderdag geregeld was.

Het getuigenis van een van de sporters raakte een meisje zo, dat ze een mooi gesprek hadden over allerlei moeilijke dingen die in haar leven gebeuren. Het was een open gesprek, van hart tot hart, en eindigde in een gebed en een keuze van het meisje voor Jezus.

De hoop en het verlangen van het team van Beverwijk voor de toekomst is "dat we volgend jaar verder kunnen gaan waar we dit jaar eindigen: dit jaar is mooi, maar volgend jaar wordt nog mooier!"

"Dit is de beste week ooit, want nu kan ik eindelijk over God praten!"

BIBLE-JOURNALING EN GEO-CACHING

Naast het sporten was in de avond waren er twee nieuwigheden op Sonrise-gebied: voor tieners en volwassenen was Bible-journaling het codewoord. In zwierige letters werden de mooiste teksten op papier gekleurd. Dit moet je gewoon ervaren...



De tieners gingen schatzoeken, maar dan wel op de moderne manier met geo-caching. Gewapend met een mobiele telefoon met GPS gingen ze op zoek van coördinaat naar coördinaat. In lekentaal: op verschillende punten in de wijk lagen aanwijzingen verstopt, waarbij ze uiteindelijk weer in de kerk terugkwamen om een daar gevonden schatkist te openen. Tot grote verbazing van velen lag daar een Bijbel in en daarin moesten een tekst opgezocht worden (Jezus zei: ik ben de weg, de waarheid en het leven).



En alsof het zo moest zijn, kwam daarna de regen ineens met bakken uit de hemel. Het gevolg was dat iedereen de kerk binnenging...en daar kon luisteren naar de getuigenis van één van de sporters. Dat was een intens verhaal, dat veel aanwezige tieners raakte en prachtige gesprekken opleverde.



**NIEUW
GUINEAPLEIN**

Jerry Doyle komt oorspronkelijk uit Engeland, maar woont sinds 2009 in Ierland om dichterbij zijn familie te zijn. Jerry is straatevangelist in Ierland. Afgelopen zondag is hij met nog 22 andere leraren op Schiphol aangekomen om zich in te zetten tijdens Sonrise op het Nieuw-Guineaplein. De leraren vormen een hecht team en ze communiceren en werken samen als familie. Thuis zijn ze niet anders als hier. Jerry vindt het gaaf om te zien dat God door hen heen werkt, ook al zijn ze helemaal zichzelf. Ze hebben contact gehad met verschillende groepen kinderen.

"Ik had een interessant gesprek met een 14-jarige moslimjongen. Zijn vrienden liepen weg en hij bleef alleen achter. De jongen leek geen interesse te hebben en daarom liep ik ook maar weg. Maar ik voelde in mijn hart dat ik terug moest gaan

naar deze jongen. Ik vroeg hem naar zijn verhaal. Hij vertelde dat hij het gevoel heeft gevangen te zitten vanwege zijn moslimreligie. Hij had wel van Jezus gehoord, maar wist ook dat hij zijn familie zou verliezen als hij Jezus zou gaan volgen. Hij wil doen wat zijn ouders van hem vragen ook al is hij het er niet mee eens. Ik heb een half uur met deze jongen kunnen praten en ik heb hem tot slot meegegeven dat Jezus de enige weg is. De jongen reageerde toen dat hij erover na gaat denken. Ik heb specifieke gebeden dat deze jongen Jezus gaat ontmoeten in dromen.

Als ik naar de moslimkinderen kijk en naar de jongeren in ons team, dan is het mooi te zien dat onze jongeren echt geworteld zijn in hun geloof. Bij moslimkinderen zag ik dat ze geloven omdat hun ouders geloven en niet omdat het bij hen zelf wortel geschoten heeft. De christenjongeren

konden hier mooi van getuigen. Ik kon zelf ook getuigen van de zekerheid die ik in mijn geloof gevonden heb. Ik heb de kinderen uitgedaagd met vragen zoals 'weet je waar je heen gaat na je dood?'. Je merkt dat als je vragen gaat stellen, zij zich dan realiseren dat je ze niet zomaar even wil bekeren, maar dat je geïnteresseerd bent in hun leven."

Jerry's verlangen voor de toekomst is meer evangeliseren en uitreiken naar de mensen om hem heen. Voor de wijk heeft hij het verlangen dat er relaties gaan groeien. Hij hoopt dat de kerk niet gericht is op bekeren, maar op relaties. "Als mensen in de wijk geïnteresseerd zijn in muziek, maak dan muziek met ze. Zijn ze geïnteresseerd in sport, ga dan met ze sporten. Op deze manier bouw je relaties."

"Hope is to life as oxygen for the body."





MICHELLE OOSTWOUDER

“Mijn meest favoriete moment van Sonrise is toen ik een Bijbel gaf aan Sem. Ik zag hoe blij hij er mee was. We hebben daarna nog een heel persoonlijk gesprek gehad over zijn thuissituatie en zijn verleden. Ik kon daarbij ook goed over het geloof praten.

Het getuigenis van Wietse over de startdienst (zie pagina 12) deed mij ook veel. Hij ging naar buiten omdat hij een gevoel kreeg dat hij niet binnen moest zijn. En heeft gewoon met mensen die langs kwamen, kunnen bidden en praten over het geloof.

Ik hoop dat ik vaker mee kan doen in dit project. Het is zo gaaf dat ik de kinderen toch Gods liefde heb kunnen laten zien.

Ik wil in de toekomst dichter bij God kunnen staan. En ik wil niet alleen op dit veld en alleen in deze week evangeliseren en zo open over mijn geloof praten. Ik wil in de toekomst ook op een doodnormale dag, bijvoorbeeld tijdens mijn werk, durven vertellen waarom ik geloof.”

LISA NANNINGA

Het favoriete moment van Lisa Nanninga was ook het uitdelen van de Bijbels en zien dat sommige jongeren echt heel geïnteresseerd zijn. Ook kregen de sporters veel positieve reacties van kinderen en jongeren die het heel tof vinden dat het team deze week doet.

Mooie momenten vond Lisa verder de getuigenissen die ze vanuit het team met elkaar hebben gedeeld. Lisa haar verlangen voor de toe-

komst: op het plein blijven terugkomen en zo de jongeren Gods liefde mogen laten zien.





ZO MAAR DE MOOISTE MOMENTEN EN VERHALEN VAN EEN GAVE SONRISE-WEEK:

- een meisje dat uit zichzelf vroeg om te gaan bidden.
- één van de sporters heeft een enorme groei in haar geloof doorgemaakt;
- het weer was op precies de juiste momenten goed; dat was overigens niet heel verrassend: dat zijn we wel gewend; maar het was wel heel fijn!
- Regelmatig hebben we mooie verhalen over God en getuigenissen kunnen delen met kinderen! En er is regelmatig met ze gebeden.
- één van de teamleden had rugklachten; en heeft die ze nu niet meer.
- we hebben allerlei, vaak kleine veranderingen mogen ervaren; en mogen merken dat de kinderen echt open zijn.
- een van de sporters ervaart het team als het heetste team ooit.



ER IS GENOEG OM TE HOPEN VOOR DE TOEKOMST:

- het zou toch wel erg mooi zijn als de kinderen ook echt iets met het geloof gaan doen.
- hopen op veel kansen voor kinderen om God te ontmoeten, door het hele jaar heen.
- dat wij als sporters ook de rest van het jaar de blijdschap van God mogen blijven doorgeven en dat dit ook doorwerkt bij de kinderen.
- dat ook de rest van de buurtbewoners aangeraakt worden door God.
- dat de kleine kinderen over 10 jaar zelf als sporter de shirts van AiA dragen.





"Sonrise Boerhaavewijk was een onwijs mooie week waarin we kinderen en jongeren uit allerlei culturen hebben bereikt met het verhaal van Jezus." Zo vertelt Robin van der Stege, een van de teamleiders bij team Boerhaavewijk. "We hebben de afgelopen week Gods liefde ervaren op het plein en hebben van God genoten en van de blije kinderen. We kenden elkaar als team voor Sonrise nog niet, maar het is onwijs tof hoe God ons bij elkaar heeft gebracht en hoe we naar elkaar toe gegroeid zijn! We kijken terug op een geslaagde Sonrise week in Schalkwijk!"

Robin vertelt ook zijn tops van de week. "De meidenavonden, waarin we de meiden mochten vertellen dat ze een parel in Gods hand zijn, waren top. De sfeer in de meidengroep was

onwijs positief, daar hebben we als team echt van genoten. De sfeer op het plein was sowieso de hele week heel goed. Dat hoorden we ook terug van vrijwilligers en mensen die even langskwamen. En een laatste 'top' was de geslaagde buurtmaaltijd waarbij we over God mochten vertellen.

Hans, (ook teamleider): "Kinderen bidden voor ons. Het is mooi om samen te bidden tot de enige God die er is, onze Papa. Donderdagavond hadden we een bijzonder moment. Na de eat and meat werden we naar buiten geroepen. Er was grote haast, we renden naar buiten en ... boven Het Open Huis was een minutenlange, volledige, supergrote, waanzinnig gekleurde en onwrikbare regenboog. Wat een knipoog vanuit de Hemel."



Grappig: niet verwacht, maar de jongens durfden tijdens de survival allemaal bladeren te eten uit het bos.

**BOERHAAVE
WIJK**





COLOFON Dit magazine is een uitgave van het netwerk Geloven in de Stad in Haarlem. *aan dit nummer werkten mee:* Arnold Vaandering, Esther Mostert, Hans Luttkik, Rianne Douma, drukkerij Omniprint en heel veel teamleiders, locatieleiders, fotografen en stukjesschrijvers.



adres Amsterdamstraat 59, 2032 PN Haarlem *website* www.gelovenindestad.nl
bankrekening NL48 INGB 0655 0985 50 t.n.v. Geloven in de Stad in Haarlem
ANBI erkend. *KvK-nr.* 34300579.